
Д А О П О З Н А Е М

КНИГАТА НА КНИГИТЕ

Първото съборно послание на Йоан Ръководство за изучаване / Урок 1

ВЪВЕДЕНИЕ

В миналото писмата са били обичаен способ на общуване. Понякога те представляват същински исторически документи, които описват с жив език различни събития и ситуации и така говорят на идните поколения по един неповторим начин. Първото послание на Йоан, отправено към хората от ранната Църква, е тъкмо такова писмо. Понастоящем то е част от Светото Писание и затова има голяма стойност за всекиго от нас. Пишейки своето послание, възрастният апостол Йоан е бил без съмнение разтревожен. Неговото сърце е било изпълнено с любов и загриженост за младите църкви в Мала Азия. Той прозирал множество капани и уловки за младите вярващи и искал да ги предупреди за опасностите от еретични учения, обикновено прикрити тъй ловко, че *"да подмамат, ако е възможно, и избраните"* (Марк 13:22). Неговият живот е бил дълъг; но един живот е винаги твърде кратък за християнско служение. Апостолът чувствал нуждата да напише едно послание, което да се чете в църквите; едно послание, което да се препрочита и след неговата смърт; едно послание, което да предупреждава и наставлява християните не само как да разпознават злото, но и да познават Истината - как да се обличат в Божията светлина, в Божията любов, в дарения им от Бога живот.

И така, писмото, познато ни днес като Първото послание на Йоан, излиза изпод перото на един човек, чийто живот и сърце са били вдъхновявани от Светия Дух. Датата на написване е към края на I век (около 90 г. сл. Хр.), когато апостолът е бил на възраст между осемдесет и деветдесет години. Той е автор и на Евангелието от Йоан и ученик на Господа, с Когото, както изглежда, го е свързвало лично приятелство. Йоан нарича себе си ученикът, *"когото Исус обичаше"* (Йоан 13:23, 19:26, 20:2, 21:7,20,24). За разлика от други апостоли като Яков, Петър и Павел, Йоан не завършва своя живот като мъченик и доживява дълбока старост. Все пак, малко преди смъртта си, той прекарва няколко години в изгнание на остров Патмос. Докато е на острова, Йоан обогатява духовния си опит - той получава лично откровение от Господа, което описва в последната книга на Новия Завет: Откровение. Впоследствие, като един обичан презвитер в Ефес, той служи като пастир на младите малоазийски църкви. Християните от неговото стадо са се нуждаели от израстване и достигане на духовна зрялост в Господа и Йоан се грижи за тях като за свои деца (I Йоан. 2:1). Вероятно той е познавал мнозина от тях още от новородението им в Божието семейство. Йоан е виждал как различни ереси подкопават църквите. Смъртта скоро щяла да го раздели от неговите братя, а нуждата да се проповядва истината си остава винаги належаща - както за тогавашната, така и за бъдещата Църква. *"Трябва да им пиша"*, вероятно си е помислил апостолът, *"трябва да им помогна с каквото мога."*

Основната ерес, която се опитвала да разруши духовния живот на младите вярващи, бил гностицизмът. Тази ерес отричала, че Исус е едновременно Бог и човек

и се основавала на идеята, че духът е добър, но всяко материално нещо, включително и човешкото тяло, е зло. Това учение е в интересен контраст с повечето съвременни ереси, които приемат Исус за историческа личност, велик Учител или може би дори Пророк, но нищо повече. Твърдението за гностицизма било: "Не е възможно Исус Христос да е бил реално човешко същество, защото всички физически създания са материални, а материята е нещо напълно лошо." Затова, заключавали гностиците, Исус Христос е бил чисто духовно същество и хората са Го виждали като призрак.

Същинското учение на всяка ерес ("Исус Христос е само човек" или "Исус Христос е само Бог") изцяло ни лишава от нашия Спасител, от нашето спасение и от нашата надежда, така прекрасно изразена в Евангелието от Йоан 3:16: *"Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот"*.

Помислете върху това: Бог обича всекиго от нас тъй много, че изпрати Своя собствен Син да стане един от нас, едно човешко същество. Така Той е можел да бъде изкушаван по същия начин, както сме изкушавани и ние (Евр. 4:15). Той обаче избира да не греши и с готовност да умре на кръста, и става наш заместник, поемайки наказанието, което заслужаваме (Фил. 2:6-8). Всичко, което Бог иска от нас, е да приемем прощението и вечния живот в Христовата жертва, като вярваме в свободния дар на спасението (Йоан 3:16, Ефес. 2:8,9). Ако Исус Христос е само човек, а не Бог, Неговата смърт нямаше да означава за нас повече от смъртта на един добър човек. Възможно ли е една обикновена човешка смърт да изкупи греховете на целия свят?! Ако Исус Христос е само Бог, но не и човек, то Той не би могъл да вземе върху Себе Си нашето наказание на кръста. Заместителната жертва трябвало да бъде човек, който е живял един свършен живот. Благата вест е, че Исус е едновременно и Бог и човек в една Личност.

"Който бе явен в плът, доказан чрез Духа, видян от ангели, проповядван между народите, повярван в света, възнесен в слава" (I Тим. 3:16).

"Защото в Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството" (Кол. 2:9).

Целта на това послание на апостол Йоан едва ли подлежи на съмнение. Дори бегъл преглед ще ни покаже, че той пише за нашия Господ Исус Христос като:

1. СВЕТЛИНАТА в живота на вярващия (1:1 - 2:27)
2. ЖИВОТЪТ, който вярващият трябва да има (2:28 - 4:6)
3. ЛЮБОВТА, която пребъдва във вярващия (4:7 - 5:21)

Лично обобщение: Представете си, че възрастният, опитен и любящ апостол Йоан е жив днес. Мислите ли, че той би споделил с нас същите истини като тези, които намираме в това послание? Ако това е така, трябва ли да се отнесем внимателно към тях? Повечето от вас може би ще кажат "да", а някои ще се замислят. Но какъвто и да е вашият отговор, нека изучаваме това послание задълбочено и да позволим неговите слова да оживеят в нас!

СЛОВОТО МЕЖДУ НАС

Въпроси за лично изучаване върху I Йоан. 1:1-4

Когато започвате вашето лично изучаване върху Първото послание на Йоан, помнете, че ранните християни, до които то е отправено, са имали привилегията да имат за свой наставник самият апостол Йоан. Той е бил човек, живял близо три години с човека Исус Христос и в духовен смисъл е продължавал да ходи с Него през целия си по-нататъшен живот. Сега той е и наш проповедник. Неговата лична загриженост трябва да е била подобна на тази на апостол Павел в молитвата му за ефесяните:

"чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта да бъдете силни да разберете заедно с всички светии що е широчината и дължината, височината и дълбочината, и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота."

Нека да слушаме и да се поучим от апостол Йоан!

Прочетете цялото послание и след това препрочетете I Йоан. 1:1-4 заедно с Йоан 1:1-18. (Преди да започнете, мъдро е да поискате в молитва Бог да ви даде разбиране за това, което четете. После отговорете на въпросите и не се стряскайте, ако някои от тях ви се сторят трудни. Споделянето на вашите мисли с останалите хора от групата ще ви помогне. Истините на Библията ще се вкореняват във вас чрез Светия Божий Дух и вие ще растете в разбирането на Божията любов, благодат и сила.)

Словото, I Йоан. 1:1-4 и Евангелие от Йоан 1:1-19

1. а) Кой е Словото?
 - б) Защо Той е наречен Словото на живота?
 - в) Откога съществува Словото?
 - г) Какво е "светлината" ?
 - д) Как да "ходим в светлината" ?
 - е) Какви са резултатите от ходенето в светлината?
 - ж) Какво е "тъмнината" ?
 - з) Какво е отношението между светлината и тъмнината?

2. Отбележете си какви са личните опитности на ап. Йоан със Словото съгласно тези пасажии.

3. Какво казва Йоан относно Христовото идване в човешка плът?
4. Какво казва той относно отхвърлянето на Христос от света?
5. Какъв е правилният начин, по който трябва да възприемаме Христос?
6. Ако приемем Христос за свой личен Спасител и Господ, това ще има определени последствия в нашия живот. Обяснете ги със свои думи (можете да използвате и речник). Какво означава:
 - а) да станеш Божие чадо?
 - б) да бъдеш роден от Бога?
 - в) да приемеш благодат и истина?
 - г) да имаш вечен живот?
 - д) да бъдеш в общение с вяващите?
 - е) да имаш общение с Бога и с Неговия Син Исус Христос?
 - ж) да бъде пълна радостта ти?
7. Според ап. Йоан, как можем да "познаем Отца"?

За личен размисъл: Ап. Йоан завършва този пасаж с израза: *"и това ви пишем, за да бъде пълна вашата радост"*. Смятате ли, че е възможно да имате *"пълна радост"* в своя живот?